

Dosarul nr. 2ra-794/20

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) A. Roșca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

3 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Rețele
Electrice de Distribuție Nord”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Petru
Jioară împotriva Societății pe Acțiuni „Rețele Electrice de Distribuție Nord”,
intervenient accesoriu Consiliului de administrare al Societății pe Acțiuni „Rețele
Electrice de Distribuție Nord”, cu privire la restabilirea dreptului la muncă,
împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2018 Petru Jioară s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva SA „RED-Nord”, solicitând:

1. admiterea cereri de chemare în judecată;
2. constatarea ilegalității și anularea Ordinului nr.505-c din 27 aprilie 2018 „Cu
privire la concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) p CM”
emis în privința lui Petru Jioară, prin care a fost desfăcut contractul individual de
muncă din 27 aprilie 2018, ca fiind ilegal;
3. restabilirea dreptului la muncă lui Petru Jioară în funcția deținută anterior-
director tehnic - adjunct pe investiții și dezvoltare SA „RED-Nord”;
4. obligarea SA „RED-Nord” și directorului V.Grumeza de a-l admite pe Petru
Jioară la muncă în funcția deținută anterior concedierii;
5. încasarea tuturor plăților salariale respective pe perioada concedierii ilegale,
inclusiv:
 - salariul lunar pentru luna aprilie 2018, inclusiv zilele de 27 și 30 aprilie 2018,
până la 13 iunie 2019 - suma de 349 674 de lei;
 - plata de întârziere pentru reținerea plății salariale în mărime de 0,3 % pentru
fiecare zi de întârziere în mărime de 2 311 lei lunar sau la data de 13 iunie 2019 -
suma de 34 198 de lei;
 - despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat - suma de 250 000 lei;
 - despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o
mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă -
25 679,65 de lei lunar;

6. compensarea cheltuielilor de judecată legate de asistența juridică - 15 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin Ordinul nr.505-c din 27 aprilie 2018 SA „RED-Nord” a desfășurat contractul individual de muncă nr. 2845 cu directorul tehnic adjunct pe investiții și dezvoltare în legătură cu încălcarea gravă a obligațiilor de muncă, conform art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii.

În p.2 al acestui ordin se indică: ordinul de concediere disciplinară în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii a fi adus la cunoștință salariatului Petru Jioară sub semnătură conform art. 210 alin. (2) din Codul muncii.

Conform p.3 al ordinului: concediul de odihnă anual nefolosit de la 23 decembrie 2017, reieșind din 35 zile calendaristice. Fiind explicat dreptul de contestare a ordinului de concediere disciplinară în judecată conform art. 335 Codul muncii.

Reclamantul consideră că Ordinul nr. 505-c din 27 aprilie 2018 este ilegal, urmează a fi anulat, cu restabilirea dreptului la muncă al salariatului și încasarea despăgubirilor morale salariului pentru absența forțată de la muncă, a cheltuielilor pentru asistența juridică, plata pentru fiecare zi de întârziere a plăților salariale în baza art. 330 alin. (2) Codul muncii, din următoarele considerente:

A invocat că la 23 aprilie 2018 la volanta lunară a reprezentanților filialelor SA „RED-Nord” și șefilor secțiilor SA „RED-Nord”, lui i-au fost aduse acuzații pe motive că a prezentat documentație de proiect directorului general pentru semnare și precum că a dat indicații subalternilor săi să introducă numele directorului în documentația dată.

Ca urmare a discuțiilor, directorul general SA „RED-Nord” V.Grumeza a dat indicații șefului serviciului personal pentru pregătirea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub forma de mustrare lui Petru Jioară pentru faptele menționate mai sus.

La 24 aprilie 2018 șeful serviciului personal a solicitat explicații scrise pe faptele expuse la volanta din 23 aprilie 2018. Ca urmare, a prezentat explicația scrisă pe o filă șefului serviciului personal Ludmila Lisnic.

La 25 aprilie 2018 reclamantul a pregătit rapoarte de serviciu pe care la 26 aprilie 2018 le-a prezentat în secretariatul întreprinderii, însă, în primirea acestor acte i s-a refuzat. Fapt pentru ce, la 26 aprilie 2018 s-a adresat la directorul general adjunct M.Didilica cu pretenția privind refuzul în primirea rapoartelor de serviciu. La ce, a fost invitat șeful serviciului personal L.Lesnic și juristul consultant S.Boca și ultimii au fost de acord pentru a fi obligată secretara la primirea acestor rapoarte, propunând ca rapoartele date să fie prezentate a doua zi la data de 27 aprilie 2018 la ora 11:00, la indicația directorului general.

A menționat că, văzând presiunile asupra sa contra criticilor aduse și ilegalităților depistate de el, precum și necesitatea îngrijirii de al treilea copil în familie, la 26 aprilie 2018 a depus cerere în conformitate cu art. 124 alin. (2) din Codul muncii, solicitând acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, anexând copia certificatului de naștere a copilului, cererea fiind înregistrată în secretariatul SA „RED-Nord” cu nr. de intrare 292 din 26 aprilie 2018, începând cu data de 2 mai 2018.

La fel, la data de 27 aprilie 2018 lui i s-a comunicat verbal ca directorul general interimar SA „RED-Nord”, Grumeza Valeriu, a refuzat în emiterea ordinului privind

acordarea concediului solicitat pe motivele neprezentării actelor corespunzătoare, însă răspuns oficial, în scris, la cererea înaintată nu a fost eliberat.

A relatat că prin cerere prealabilă a contestat refuzul verbal de acordare a concediului pentru îngrijirea copilului, considerând că este neîntemeiat, ilegal și pasibil de a fi anulat, cu obligarea SA „RED-Nord” de a emite ordin și de a asigura dreptul fundamental al lui la îngrijirea copilului, garantat de art. 124 alin. (2) din Codul muncii, art. 28 din Constituție și art.8 CEDO.

Apreciind acțiunile conducerii SA „RED-Nord” ca ilegale și abuzive, a înaintat cerere prealabilă întru soluționarea amiabilă a litigiului, la care nu a primit nici un răspuns.

La 27 aprilie 2018 ora 08:30 în sala de ședințe SA „RED-Nord” au fost invitați șefii de servicii SA „RED-Nord”, în cadrul căreia a fost pus în discuție raportul șefului SAI SA „RED-Nord”, Pogor Valeriu, privind pretinsele încălcări ale serviciului de investiții și construcții și în special în adresa acțiunilor directorului tehnic-adjunct Petru Jioară în perioada primului trimestru al anului 2018 și luna curentă 2018, precum că: a organizat neefectiv balanța timpului de muncă (deplasări de serviciu), care au prejudiciat întreprinderea cu 39 326 de lei, că la 17 aprilie 2018 a organizat ineficient timpul de muncă la echipele SMR LEA al SIC sector Revenco A., că refuză în omologarea ofertanților pentru achiziționarea lucrărilor la reconstrucția rețelelor electrice, amenință salariații, a refuzat să semneze procesele verbale de recepție finală din ianuarie-martie 2018 ca membru al Comisiei de recepție, la 17 aprilie 2018 a avut loc un incendiu cu autocamionul Gaz-53, întărit după SMR LEA-2 maistru Lutan Ion pe traseu Dondușeni aducând prejudiciu de 2640 lei, indicând încălcări ale unor puncte din Fișa de post.

Ca urmare, reclamantul a încercat să explice că acțiunile pretinse nu sunt imputabile acestuia la care a fost oprit de directorul general interimar SA „RED-Nord”, V. Grumeza, și i s-a interzis să prezinte careva explicații, mai ales că din 11 aprilie - 17 aprilie 2018 se afla în concediul anual de odihnă, iar din 18 aprilie - 22 aprilie 2018 se afla în concediul medical și nu putea să ia măsuri privind înlăturarea consecințelor sau examinarea cazurilor întâmplare în perioada de referință.

Ulterior, directorul general interimar V.Grumeza a dat indicații șefului Serviciului personal L.Lisnic de întocmit ordin de concediere a sa pentru pretinsele încălcări indicate în raportul lui Pogor Valeriu.

Apoi, la ora 11:30 dna Lisnic L. a solicitat explicații pe raportul lui Pogor Valeriu. Atunci el la ora 13:00 a făcut cunoștință cu raportul scris în cauză și a început a întocmi o explicație desfășurată pe toate pretinsele fapte din raportul dat.

Aproximativ la ora 16:00 a prezentat explicația scrisă pe 2 file și anexa dnei Lisnic L., însă, ultima l-a informat că este concediat, fără eliberarea unei copii a ordinului de concediere și fără permisiunea de a face cunoștință și a-l contrasemna.

Fără a solicita predarea-primirea bunurilor aflate în biroul de serviciu, a cheilor, directorul general V.Grumeza i-a comunicat că este eliberat din serviciu și să părăsesc oficiul societății.

La 2 mai 2018, după ziua de odihnă s-a prezentat la serviciu în prima zi de muncă, însă, șefa serviciului personal i-a înmănat Ordinul nr.505-c din 27 aprilie 2018, explicându-i că este concediat și să transmită bunurile încredințate și cheile de la birou, fiind întocmit un proces-verbal de predare-primire.

Pe acțiunile ilegale ale directorului V.Grumeza privind neadmiterea la serviciu a lui, refuzul de a-i acorda concediu de îngrijire a copilului, a fost înaintată o plângere organului ierarhic superior Consiliului de administrare SA „RED-Nord”, la care nu a primit nici un răspuns.

Reclamantul consideră acțiunile și ordinul din 27 aprilie 2018 drept ilegal, abuziv și răzbunător, având cu scopul de a elibera un loc de serviciu de adjunct, deoarece anterior de câteva ori i s-a propus benevol să plece în altă funcție, la ce dânsul a refuzat, or în ordinul cu privire la concediere disciplinară nu există soluție privind concedierea sa din funcția ocupată, menținându-se numai dispoziția de desfacere a contractului de muncă din 27 aprilie 2018 din funcția de director tehnic adjunct pe investiții și dezvoltare, astfel, din conținutul prezentului ordin nu se întrevede soluția de eliberare din funcție.

Reclamantul pretinde că acesta urma să continue munca în oricare altă calitate, afară de funcția care o deținea până la 27 aprilie 2018.

La fel, consideră că ordinul de concediere este vădit ilegal, deoarece contravine legii materiale și procedurii de eliberare, astfel, urmând a fi anulat, cu restabilirea drepturilor salariatului, din următoarele considerente.

Contrar cerințelor art. 208 din Codul muncii, Ordinul nr. 505-c din 27 aprilie 2018 prin care a fost desfăcut contractul de muncă, pe motivul admiterii unei încălcări grave, a fost emis fără a iniția o anchetă de serviciu și fără a lua explicații scrise de la salariat, neacordând termenul de 5 zile lucrătoare de la data pentru depunerea explicațiilor scrise.

La fel, contrar art. 208 din Codul muncii, ancheta de serviciu în privința încălcărilor pretinse ale lui a început la 27 aprilie 2018 fără emiterea unui ordin de formare a comisiei de anchetă și fără anunțarea salariatului despre inițierea anchetei de serviciu, cu explicarea tuturor drepturilor salariatului, inclusiv dreptul de a da explicații scrise, a prezenta probe în combaterea pretinselor fapte, inclusiv probe cu martori, acte, înscrisuri, dreptul la apărare prin intermediul unui avocat licențiat.

Pretinsele încălcări admise în perioada primului trimestru al anului 2018 (ianuarie-martie), fără indicarea datei precise, încalcă dreptul salariatului de a pretinde la încălcarea termenilor de aplicarea a sancțiunilor disciplinare de o lună în modul stabilit de art. 209 din Codul muncii.

Unele pretinse abateri se indică că fiind comise în perioada când salariatul/reclamantul s-a aflat în concediul anual de odihnă și concediul medical- 17 aprilie - 24 aprilie 2018 și deci, nicidecum nu putea comite careva abateri disciplinare.

Contrar cerințelor art. 210 din Codul muncii Ordinul nr. 505-c din 27 aprilie 2018 privind desfacerea contractului de muncă, deși are denumirea de „Cu privire la concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 al CM”, nu conține temeiurile de drept și de fapt, alte rechizite obligatorii ordinului, fără eliberarea contra semnătură salariatului în ziua emiterii lui, or ziua de 30 aprilie 2018 a fost o zi pentru care s-a lucrat în ziua de sâmbătă 21 aprilie 2018.

Contrar cerințelor art. 206 din Codul muncii angajatorul nu a constatat fapta pretinsă că o încălcare gravă (art. 211¹), a disciplinei de muncă precum și consecutivitatea aplicării sancțiunilor disciplinare, dat fiind faptul că unele fapte au fost comise în timpul când Petru Jioară s-a aflat în concediul anual sau medical, iar alte fapte nu constituie încălcare gravă, și în genere nu constituie încălcare

disciplinară, precum și nu e dovedită atribuția lui la ele, ori, anterior ultimul nu a fost supus răspunderii disciplinare niciodată pe perioada activității sale la SA „RED-Nord” de 12 ani.

Art. 211¹ din Codul muncii prevede că se consideră încălcarea gravă a obligațiilor de muncă următoarele acțiuni ale salariatului: lit. h - cauzarea de prejudicii materiale mărimea căruia depășește 5 salarii medii lunare pe economie prognozate.

Din conținutul ordinului nu se prevede clar care acțiune descrise că fiind comise de reclamant, au adus la cauzarea de prejudicii în sumă de peste 39 326 lei, având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 54 din 17 iunie 2018, precum și faptul că cauzarea de prejudicii materiale de 39 326 lei la organizarea neefectivă a balanței timpului de muncă, (deplasări de serviciu), este imputabilă la 6 salariați, printre care și directorul general-interimar SA „RED-Nord” M.Șeremet, care au aprobat Balanța timpului de muncă pe anul 2018, iar concret în ce consta acțiunea reclamantului cu deplasările de serviciu organizate nemijlocit prin acțiunile lui nu este stabilit.

În afară de faptul că angajatorul nu a dispus prin ordin o comisie de anchetă de serviciu pentru a stabili prejudiciile materiale pretinse, nu există nici un act de culpabilitate a lui.

A menționat că fără a emite ordin în baza cererii de a i se acorda concediul parțial plătit de îngrijire a copilului înaintata la 26 aprilie 2018, a fost emis ordinul de concediere, prin ce au fost încălcate drepturile fundamentale la viața privată și familie.

Astfel, ordinul contestat este nemotivat privitor la pretinsele acțiuni ale lui ca încălcare gravă, ce poate fi sancționată cu concedierea din funcție.

Reclamantul a invocat că din motivul încălcării drepturilor fundamentale menționate mai sus, i s-au adus prejudicii morale legate de privarea de dreptul de a munci.

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Petru Jioară împotriva SA „RED-Nord” cu privire la restabilirea dreptului la muncă.

S-a anulat Ordinul nr.505-c din 27 aprilie 2018 „Cu privire la concedierea disciplinară a salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) CM”, emis de SA „RED-Nord” în privința lui Petru Jioară prin care a fost desfăcut contractul individual de muncă din 27 aprilie 2018.

S-a restabilit Petru Jioară în funcția de director tehnic adjunct pe investiții și dezvoltare la SA „RED-Nord”.

S-a încasat de la SA „RED-Nord” în beneficiul lui Petru Jioară salariul neachitat pentru perioada concedierii ilegale pentru luna aprilie 2018, până la data de 13 iunie 2019 în mărime de 349 674 de lei, plata de întârziere pentru reținerea plății salariale în mărime de 34 198 de lei, despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 25 679,65 de lei, despăgubirea pentru prejudiciul moral în sumă de 25 679,65 de lei și cheltuielile de judecată compuse din asistența juridică în sumă de 15 000 lei.

S-a hotărât că, în partea restabilirii lui Petru Jioară la locul de muncă și a încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru în mărime de 25 679,65 de lei, hotărârea se execută imediat.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a concluzionat că pretenția reclamantului cu privire la anularea Ordinului nr.505-e din 27.04.2018 este întemeiată și urmează a fi admisă, iar ordinul respectiv urmează a fi anulat, fiind emis ilegal, fără motive temeinice și contrar prevederilor legale din materia muncii.

Instanța a reținut că concedierea reclamantului nu îndeplinește condițiile unei decizii de concediere așa cum aceasta este reglementată de Codul muncii, din motiv că încălcarea gravă a obligațiilor de muncă nu și-a regăsit pe parcursul examinării cauzei, nefiind prezentată nici o probă veridică în acest sens.

Abaterile invocate în raportul cu privire la efectuarea controlului a acțiunilor de serviciu a lui Petru Jioară, instanța le-a considerat declarative și lipsite de suport probatoriu.

Pretinsele încălcări admise în perioada primului trimestru a anului 2018 (ianuarie-martie) fără indicarea datei concrete, încalcă dreptul salariatului de a pretinde la încălcarea termenilor de aplicare a sancțiunilor disciplinare de o lună în modul stabilit de art. 209 din Codul muncii.

La fel, instanța de judecată a menționat că unele pretinse abateri se indică ca fiind comise în perioada când reclamantul s-a aflat în concediul anual de odihnă și concediul medical.

De asemenea, contrar cerințelor art. 208 alin. (1) din Codul muncii, ordinul prin care a fost desfăcut contractul de muncă, pe motivul admiterii unei încălcări grave, a fost emis fără a lua explicații scrise de la salariat, neacordând termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării, pentru depunerea explicațiilor scrise, iar procesul verbal de refuz în prezentarea explicațiilor este emis pripit, cu încălcarea termenului de 5 zile acordat de alin. (2) al art. 208 din Codul muncii.

Contrar cerințelor art. 206 din Codul muncii angajatorul nu a constatat fapta pretinsă ca o încălcare gravă a disciplinei de muncă precum și consecutivitatea aplicării sancțiunilor disciplinare, dat fiind faptul că unele fapte au fost comise în timpul când reclamantul s-a aflat în concediu anual sau medical, iar alte fapte nu constituie încălcare gravă, precum și nu constituie încălcare disciplinară.

La 25 iunie 2019, SA „RED-Nord” a declarat apel împotriva hotărârii din 21 iunie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul central, solicitând casarea hotărârii primei instanțe ca neîntemeiată și emiterea unei soluții noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de SA „RED-Nord” și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul central.

Prin decizia suplimentară din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a admis cererea reprezentantului lui Petru Jioară, avocatul Angela Procopciuc, și s-a încasat de la SA „RED-Nord” în beneficiul lui Petru Jioară, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel, care constau din cheltuieli de asistență juridică, suma de 5 000 lei.

La 19 martie 2020, SA „RED-Nord” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 și deciziei suplimentare din 20 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziilor instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului, s-a invocat că prima instanță și instanța de apel au încălcat esențial art. 12 alin. (1), art. 26, art.183 alin. (1), alin. (2) lit. a), b), art. 238

alin. (2), alin. (3), art. 239, art. 373 alin. (2) din Codul de procedură civilă, art. 94, art. 96, art. 130 alin. (1, 2, 3, 4) din Codul de procedură civilă.

Nici instanța de apel, nici prima instanță nu au aplicat, deși trebuiau să aplice, art. 5 lit. o), art. 9 alin. (2) lit. a), d), d¹), i) din Codul muncii, art. 86 alin. (1) lit. p), art. 211¹ lit. h), art. 201 și art. 206 alin. (1), art. 208-210 din Codul muncii, pct. 4.2., pct. 8.1. din Regulamentul intern al unității SA „RED-Nord”, pct. 1.7. al Contractului individual de muncă încheiat cu Petru Jioară, pct. 2.9., 2.10., 2.15., 3.1., 3.4., 3.5., 3.6., 3.14., 6.1., 6.6., 10. și 12.1. din fișa de post a lui Petru Jioară.

Nici instanța de apel, nici prima instanță nu au aplicat, deși trebuiau să aplice art. 2, art. 5, art. 6, art. 7 din anexa nr. 1 Modul de calculare a salariului mediu la Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu, pentru constatarea salariului mediu a lui Petru Jioară la calcularea plăților compensatorii a salariului și al despăgubirilor, a prejudiciului moral.

Instanțele de judecată nu trebuiau să aplice art. 90 alin. (1), (2) lit. c) și (3), art. 128, art. 135 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 144 alin. (1), (2) și (3), și art. 330 alin. (1) din Codul muncii.

Totodată, instanțele de judecată au interpretat eronat art. 96 din Codul de procedură civilă, art. 90 alin. (1), (2) lit. c) și (3), art. 330 alin. (1) din Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurent la 23 ianuarie 2020 (vol. II, f.d. 118), iar cererea de recurs a fost depusă la 19 martie 2020, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 5 mai 2020 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depusă cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimatul nu a depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „RED-Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Rețele Electrice de Distribuție Nord”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru